

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS DIREKTIV 96/43/EF

af 26. juni 1996

om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Levende dyr og animalske produkter er opført på listen i traktatens bilag II; disse dyr og animalske produkter udgør en indtægtskilde for en del af landbrugsbefolkningen;

ved Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af produkter af animalsk oprindelse, der er omhandlet i bilag A til direktiv 89/662/EØF og i direktiv 90/675/EØF⁽⁴⁾, er principperne for opkrævning af en afgift for denne kontrol fastlagt;

ved Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked⁽⁵⁾,

fastsættes der bestemmelser for den veterinærkontrol, der i afsendelsesmedlemsstaterne skal føres med levende dyr og visse animalske produkter;

ved Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet⁽⁶⁾ og Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽⁷⁾, fastsættes der bestemmelser for den dokumentkontrol, identitetskontrol og fysiske kontrol, der skal føres med dyr fra tredjelande;

veterinærkontrollen finansieres på forskellig måde i de forskellige medlemsstater, især ved opkrævning af afgifter, som kan være indbyrdes afvigende; afvigelse vil kunne påvirke konkurrencevilkårene for produktioner, der for en stor del er omfattet af fælles markedsordninger;

hvis der ved indførsel af levende dyr fra tredjelande til Fællesskabet pålægges de erhvervsdrivende forskellige afgifter, kan det resultere i fordrejninger i samhandelen;

for at undgå dette bør der fastsættes harmoniserede bestemmelser for finansiering af undersøgelserne og kontrollen;

⁽¹⁾ EFT nr. C 219 af 13. 8. 1993, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. C 315 af 22. 11. 1993, s. 630.

⁽³⁾ EFT nr. C 34 af 2. 4. 1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 32 af 5. 2. 1985, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/17/EF (EFT nr. L 78 af 28. 3. 1996, s. 30).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 49).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/52/EF (EFT nr. L 265 af 8. 11. 1995, s. 16).

⁽⁷⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56. Direktivet er senest ændret ved beslutning 92/438/EØF (EFT nr. L 243 af 25. 8. 1992, s. 27).

det offentlige er ansvarligt for undersøgelserne og kontrollen; der bør dog for at sikre finansieringen af undersøgelserne og kontrollen opkræves en afgift af de erhvervsdrivende;

direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF bør tilpasses disse principper;

finansieringen af de kontrolforanstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF⁽¹⁾, bør sikres;

der bør i øvrigt foretages tekniske tilpasninger af bilagene til direktiv 85/73/EØF under hensyntagen til de indhøstede erfaringer;

der bør endvidere fastsættes regler for finansiering af veterinærkontrollen for andre produkter af animalsk oprindelse end kød omhandlet i direktiv 64/433/EØF⁽²⁾, 71/118/EØF⁽³⁾ og 72/462/EØF⁽⁴⁾;

for at sikre, at kontrolordningen for fiskerivarer fungerer effektivt, og for at undgå konkurrenceforvridning i sektoren er det vigtigt at fastsætte sådanne bestemmelser for de fiskerivarer, der er omhandlet i Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer⁽⁵⁾;

de fastsatte bestemmelser skal tage hensyn til fiskerivarernes specificitet, til arten af den kontrol, der er fastsat i direktiv 91/493/EØF, og til, at det i betragtning af konkurrencereglerne er af betydning, at der fastsættes EF-afgifter;

fiskerivarer, der ikke markedsføres efter bestemmelserne i direktiv 91/493/EØF, bør ikke omfattes af denne ordning;

for produkter af animalsk oprindelse indført fra tredjelande bør der foretages en sammenkædning med den

⁽¹⁾ EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/5/EØF (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 1).

⁽³⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/116/EØF (EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1601/92 (EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 15.

dato, fra hvilken der skal indgås ligestillingsaftaler vedrørende veterinære garantier —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Titlen, artiklerne og bilagene i direktiv 85/73/EØF erstattes af teksten i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1) I artikel 3 i direktiv 90/675/EØF affattes indledningen til nr. ii) således:

»ii) for at de omkostninger ved veterinærkontrollen, der er fastsat i direktiv 96/23/EF^(*), er betalt, og at ...

^(*) EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.«

2) Artikel 15 i direktiv 91/496/EØF affattes således:

»Artikel 15

Medlemsstaterne drager omsorg for, at der i overensstemmelse med direktiv 96/23/EF^(*) opkræves en sundhedsafgift ved indførsel af de i nærværende direktiv omhandlede dyr til dækning af den sundhedsmæssige undersøgelse og kontrol.

^(*) EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.«

Artikel 3

Rådet foretager inden den 1. januar 1999 en fornyet gennemgang af dette direktiv på grundlag af en rapport fra Kommissionen, ledsaget af eventuelle forslag.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme

i) bestemmelserne i artikel 7 og i bilag A, kapitel I, punkt 1, litra e), den 1. juli 1996

ii) bestemmelserne i bilag A, kapitel II, og kapitel III, sektion II, og i bilag C, kapitel II, den 1. juli 1997

iii) de øvrige ændringer den 1. juli 1997.

Medlemsstaterne har en yderligere frist indtil senest den 1. juli 1999 til at efterkomme bestemmelserne i bilag A, kapitel III, sektion I.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 26. juni 1996.

På Rådets vegne

M. PINTO

Formand

BILAG

RÅDETS DIREKTIV 85/73/EØF

af 29. januar 1985

om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol som omhandlet i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF

(ændret og kodificeret)

Artikel 1

Medlemsstaterne sørger for — efter de nærmere regler i bilag A — at opkræve en EF-afgift til dækning af udgifterne til undersøgelse og kontrol af de i nævnte bilag omhandlede produkter, herunder den undersøgelse og kontrol der har til formål at sikre beskyttelsen af dyr i slagterier i overensstemmelse med kravene i direktiv 93/119/EØF.

- lønninger og sociale ordninger til kontroltjenesten
- administration i forbindelse med undersøgelse og kontrol, hvortil kan henregnes de udgifter, der er nødvendige til kontrolpersonalets efter- og videreuddannelse
- udførelse af den i artikel 1, 2 og 3 omhandlede undersøgelse og kontrol.

Artikel 2

Medlemsstaterne sørger for — efter de nærmere regler i bilag B — at opkræve en EF-afgift til dækning af udgifterne til den i direktiv 96/23/EF⁽¹⁾ fastsatte undersøgelse og kontrol.

2. Enhver direkte eller indirekte refusion af de i dette direktiv fastsatte afgifter forbydes. en medlemsstats eventuelle anvendelse af det i bilag A, B og C omhandlede faste gennemsnit betragtes dog ikke ved vurdering af enkelttilfælde som en indirekte refusion.

Artikel 3

Medlemsstaterne sørger for — efter de nærmere regler i bilag C — at opkræve en EF-afgift til dækning af udgifterne til undersøgelse og kontrol af de i nævnte bilag omhandlede levende dyr.

3. En medlemsstat kan opkræve beløb, der er større end EF-afgifterne, forudsat at den samlede afgift, som medlemsstaten opkræver, ikke overstiger de faktiske undersøgelsesudgifter.

Artikel 4

1. Indtil bestemmelserne om EF-afgifterne er vedtaget, sørger medlemsstaterne for finansieringen af de undersøgelser og den kontrol, der ikke henhører under artikel 1, 2 og 3.

4. Uden at dette berører valget af den myndighed, der er beføjet til at opkræve EF-afgifterne, træder disse i stedet for enhver anden sundhedsskat eller -afgift, som nationale, regionale eller kommunale myndigheder i medlemsstaterne opkræver for den i artikel 1, 2 og 3 nævnte undersøgelse og kontrol samt for udstedelse af certifikat.

2. Med henblik på stk. 1 kan medlemsstaterne opkræve nationale afgifter under overholdelse af principperne for EF-afgifterne.

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at opkræve en afgift til epizootibekæmpelse og bekæmpelse af enzootiske sygdomme.

*Artikel 6**Artikel 5*

1. EF-afgifterne fastsættes således, at de dækker de omkostninger, som den kompetente myndighed har i forbindelse med

1. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen

- om fordelingen og anvendelsen af EF-afgifterne; de skal kunne begrunde beregningsmetoden
- om de for hvert år anvendte omregningskurser i henhold til artikel 7

⁽¹⁾ EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.

— om det eller de steder, hvor EF-afgifterne opkræves, og giver den nødvendige dokumentation.

2. Som led i den kontrol på stedet, der henhører under Kommissionen, kan denne i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder kontrollere, hvordan dette direktiv reelt anvendes.

3. Når en medlemsstat finder, at kontrollen udføres på en sådan måde i en anden medlemsstat, at afgifterne efter dette direktiv ikke eller ikke i tilstrækkelig grad dækker omkostningerne, anvender den de relevante bestemmelser i direktiv 89/608/EØF, navnlig artikel 10 og 11.

Artikel 7

1. Kursen for omregning af de i dette direktiv i ecu fastsatte beløb til national valuta er den kurs, der offentliggøres hvert år i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på den første arbejdsdag i september.

Denne kurs anvendes fra den 1. januar året efter.

2. Uanset stk. 1

— anvender medlemsstaterne for 1994 den omregningskurs, der var gældende den 1. september 1992

— anvender medlemsstaterne for 1995-1998 gennemsnittet af de omregningskurser, der er offentliggjort i henhold til stk. 1 for de sidste tre års vedkommende.

Artikel 8

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen ændre bilag A, B og C, bl.a. for at vedtage faste størrelser for EF-afgifterne, de nærmere gennemførelsesbestemmelser herfor og undtagelsesbestemmelser.

Artikel 9

1. Den Helleniske Republik kan fravige principperne i dette direktiv, når omkostningerne ved opkrævningen af afgiften af geografiske grunde i afsides beliggende egne er højere end afgiftsprovenuet.

De græske myndigheder underretter Kommissionen om den geografiske udstrækning af undtagelsesbestemmelserne.

Oplysningerne ledsages af den nødvendige dokumentation.

2. For andre meget afsides beliggende egne kan andre medlemsstater gives tilladelse til at anvende samme undtagelsesbestemmelser i henhold til fremgangsmåden i direktiv 89/662/EØF.

Bilag A

KAPITEL I

Afgifter på kød, der er omfattet af direktiv 64/433/EØF, 71/118/EØF, 91/495/EØF og 92/45/EØF

Den afgift, der er omhandlet i artikel 1, fastsættes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, på følgende måde:

1. Med forbehold af punkt 4 og 5 opkræver medlemsstaterne til dækning af udgifter til undersøgelse i forbindelse med slagtning følgende faste beløb:
 - a) oksekød:
 - voksent kvæg: 4,5 ECU/dyr
 - ungvæg: 2,5 ECU/dyr
 - b) hovdyr/enhovede dyr: 4,4 ECU/dyr
 - c) svinekød: slagtekroppe af en vægt på
 - under 25 kg: 0,5 ECU/dyr
 - 25 kg og derover: 1,30 ECU/dyr
 - d) fåre- og gedekød: slagtekroppe af en vægt på:
 - under 12 kg: 0,175 ECU/dyr
 - 12 til 18 kg: 0,35 ECU/dyr
 - over 18 kg: 0,5 ECU/dyr
 - e) fjerkrækød:
 - i) enten som et fast beløb af følgende størrelse:
 - for slagtekyllinger og slagtehøns, andet ungfjerkræ til opfodning af en vægt på under 2 kg samt udsætterhøner: 0,01 ECU/dyr
 - andet ungfjerkræ til opfodning af en slagtet vægt på over 2 kg: 0,02 ECU/dyr
 - andet voksent, større fjerkræ på 5 kg og derover: 0,04 ECU/dyr
 - ii) eller hvis en medlemsstat beslutter ikke at skelne mellem de forskellige kategorier af fjerkræ som omhandlet i nr. i): 0,03 ECU/stk. fjerkræ
 - f) kaninkød og kød af småfjervildt og småhårvildt:
 - for kaniner, småfjervildt og småhårvildt de faste beløb i litra e)
 - for følgende landpattedyr:
 - vildsvin: beløbene i litra c) forhøjet med udgifterne til den i direktiv 92/45/EØF nævnte trikinoskopiundersøgelse, hvis beløbene er utilstrækkelige til at dække denne undersøgelse
 - drøvtyggere: beløbene i litra d).
2. Kontrol og undersøgelse i forbindelse med opskæring, jf. navnlig artikel 3, stk. 1, litra B, i direktiv 64/433/EØF og artikel 3, stk. 1, litra B, i direktiv 71/118/EØF dækkes
 - a) enten ved tillæg af et fast beløb på 3 ECU/ton kød, der kommer ind på en opskæringsvirksomhed.
Dette beløb lægges til de i punkt 1 nævnte beløb
 - b) eller ved opkrævning af de faktiske undersøgelsesomkostninger pr. time.

Hvis opskæringen udføres i den virksomhed, hvorfra kødet stammer, foretages en nedsættelse på indtil 55 % af de i første afsnit fastsatte beløb.

En medlemsstat, der vælger ordningen med præsteret time, skal være i stand til over for Kommissionen at bevise, at den i litra a) fastsatte afgift ikke kan dække de faktiske omkostninger.

3. Medlemsstaterne opkræver et beløb, som svarer til de faktiske omkostninger i forbindelse med kontrol og undersøgelse af kød under oplagring i overensstemmelse med navnlig artikel 3, stk. 1, litra D, i direktiv 64/433/EØF og artikel 3, stk. 1, litra C, i direktiv 71/118/EØF.

Gennemførelsesbestemmelserne for dette punkt kan fastsættes efter proceduren i artikel 16 i direktiv 64/433/EØF eller artikel 21 i direktiv 71/118/EØF, navnlig med henblik på at afgøre spørgsmålet om interventionskød og kød, der oplagres i flere partier i kort tid.

4. Medlemsstaterne kan til dækning af højere omkostninger

- a) forhøje de i punkt 1 og punkt 2, litra a), fastsatte beløb for en given virksomheds vedkommende.

Betingelserne herfor kan foruden de i punkt 5, litra a), nævnte være følgende:

- øgede udgifter til kontrol som følge af, at slagtedyrene er uensartede med hensyn til alder, størrelse, vægt og sundhedstilstand
- øget ventetid og andre uproduktive perioder for kontrolpersonalet som følge af utilstrækkelig planlægning i virksomheden af dyreleverancerne eller på grund af tekniske mangler og svigt, f.eks. i ældre virksomheder
- hyppige forsinkelser ved gennemførelsen af slagtingerne, f.eks. som følge af utilstrækkeligt slagtepersonale og deraf følgende nedsat udnyttelse af kontrolpersonalet
- øgede omkostninger på grund af særlige transporttider
- øget tidsforbrug på grund af hyppigt vekslende slagtetider, som kontrolpersonalet ikke har nogen indflydelse på
- hyppige afbrydelser i slagtningsprogrammet som følge af påkrævede rengørings- og desinfektionsforanstaltninger
- gennemførelse af undersøgelser af dyr, der efter anmodning fra ejeren slagtes uden for de normale slagtetider.

Størrelsen af forhøjelsen af det faste centralniveau for afgiften afhænger af størrelsen af de omkostninger, der skal dækkes

- b) opkræve en afgift svarende til de faktiske omkostninger.

5. Medlemsstater med lønomkostninger, en virksomhedsstruktur og et forhold mellem dyrlæger og inspektører, der afviger fra det EF-gennemsnit, hvori disse indgår som grundlag for de i punkt 1 og punkt 2, litra a), fastsatte beløb, kan fravige disse bestemmelser og reducere beløbet til de faktiske undersøgelsesomkostninger

- a) generelt, såfremt der er særlig store forskelle i leveomkostninger og lønomkostninger

- b) for en given virksomhed, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- et dagligt minimumstal for slagtinger, som muliggør anvendelse af et hertil svarende kontrolpersonale efter forudgående planlægning
- antallet af slagtede dyr skal være så konstant, at kontrolpersonalet kan udnyttes rationelt ved tilsvarende planlægning af dyreleverancerne
- stram virksomhedsorganisation og planlægning samt hurtig udførelse af slagtingerne med optimal udnyttelse af kontrolpersonalet
- ingen ventetid eller andre uproduktive perioder for kontrolpersonalet
- slagtedyrene skal være så ensartede som muligt med hensyn til alder, størrelse, vægt og sundhedstilstand.

Disse undtagelser må i intet tilfælde føre til nedsættelser på mere end 55 % af niveauerne i punkt 1 og punkt 2, litra a).

6. a) De i punkt 1, 2 og 3 omhandlede afgifter opkræves alt efter omstændighederne i slagteriet, opskæringsvirksomheden og køle- eller frysehuset. De afholdes af lederen eller ejeren, der udøver ovennævnte aktiviteter, idet disse dog har mulighed for at overvælte afgiften for den pågældende aktivitet på den fysiske eller juridiske person, for hvis regning aktiviteterne udøves. Foretages

sundhedskontrollen af levende fjerkræ på oprindelsesbedriften i overensstemmelse med direktiv 71/118/EØF, kan et beløb på op til 20 % af de faste beløb, der er fastsat i punkt 1, litra e), opkræves i denne.

- b) Medlemsstaterne kan, hvis det drejer sig om virksomheder, der udøver flere aktiviteter, eller integrerede produktionskæder, på én gang og ét sted opkræve en samlet afgift, der dækker de forskellige beløb, uanset det i litra a), første punktum, omhandlede opkrævningsstedbegreb.
- c) Hvis den i slagteriet opkrævede afgift dækker alle undersøgelsesudgifter som omhandlet i litra a), opkræver medlemsstaten ikke nogen afgift i opkæringsvirksomheden og køle- eller frysehuset.

KAPITEL II

Afgiften på kød, der er omfattet af direktiv 72/462/EØF, direktiv 71/118/EØF, kapitel III, direktiv 92/45/EØF, kapitel III, og direktiv 92/118/EØF, bilag I, kapitel 11

1. Den afgift, der omhandles i artikel 1 fastsættes til et fast minimumsbeløb på 5 ECU/ton (med ben) med et minimumsbeløb på 30 ECU pr. sending.

Medlemsstaterne kan dog fravige bestemmelsen og forhøje beløbet op til de faktiske omkostninger.

2. Imidlertid kan medlemsstaterne med hensyn til import fra et af de lande, der pr. 20. februar 1995 har indledt forhandlinger med Den Europæiske Union med henblik på indgåelse af en samlet ligestillingsaftale angående veterinære garantier (dyresundhed og folkesundhed), baseret på princippet om gensidighed, og som har indgået en sådan aftale inden den 31. december 1996, indtil den 30. juni 1997 opretholde nedsatte afgiftsbeløb.

Størrelsen af den afgift, der skal opkræves ved import fra et af de tredjelande, der er omhandlet i første afsnit, vil blive fastsat efter indgåelse af den samlede ligestillingsaftale med det pågældende tredjeland efter proceduren i punkt 3, og under hensyn til følgende principper:

- kontrolhyppigheden
- størrelsen af den afgift, der anvendes af det pågældende tredjeland på import fra Den Europæiske Union
- afskaffelse af andre udgifter, der opkræves af tredjelandet som f.eks. obligatorisk deponering eller opkrævning af sundhedsgaranti.

3. Når der træffes afgørelser i henhold til artikel 8, stk. 3, i direktiv 90/675/EØF og efter samme procedure, tilpasses beløbene i punkt 1 under hensyntagen til den nedsættelse af kontrolhyppigheden, der besluttes.

Når disse afgørelser træffes, tager Kommissionen især hensyn til de garantier, som tredjelande har givet med hensyn til godkendelse af princippet om områdeopdeling og andre fællesskabsprincipper.

4. Den afgift, der omhandles i punkt 1, betales af importøren eller af hans toldklarerer og opkræves på det toldsted, hvorunder grænsekontrolstedet hører eller direkte på toldstedet.
5. Medlemsstaterne kan overføre en del af provenuet af de afgifter, der er omhandlet i dette kapitel, til en sundhedssolidaritetsfond, der skal styrke veterinærtjenesterne, således at de bedre kan reagere, når der opstår eksotiske sygdomme.

KAPITEL III

Afgifter på fiskerivarer, der er omhandlet i direktiv 91/493/EØF

Sektion I

Fiskerivarer henhørende under kapitel I i direktiv 91/493/EØF

Den afgift, der er omhandlet i artikel 1 fastsættes i henhold til artikel 5, stk. 1, på følgende måde:

1. a) Medlemsstaterne opkræver en afgift til dækning af udgifter til den officielle kontrol, som skal føres i henhold til kapitel V, punkt II, i bilaget til direktiv 91/493/EØF.

- b) Den afgift, der er omhandlet i litra a), fastsættes for op til 50 tons til 1 ECU/ton fiskerivarer, og til 0,5 ECU/ton for mængder herudover. Den opkræves ved første markedsføring, medmindre den allerede er blevet opkrævet ved landing, og den skal under alle omstændigheder betales af første køber. Medlemsstaterne kan fastsætte en ordning, der gør det muligt at foretage samlet opkrævning af afgiften for en bestemt periode, og en ordning med centraliseret opkrævning ved første salg.
- c) Uanset litra b) må den afgift, der opkræves for de arter, der er nævnt i bilag II til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3703/85, ikke overstige 50 ECU pr. losset vareparti, hvis de reelle omkostninger ikke overstiger dette beløb.
- d) Opkrævningen af den i litra a) omhandlede afgift berører ikke opkrævningen af den i punkt 2 omhandlede afgift ved yderligere forarbejdning af fiskerivarerne, jf. dog punkt 7, litra b).
2. a) Medlemsstaterne opkræver en afgift til dækning af udgifter navnlig til den officielle kontrol, som skal føres i henhold til punkt I i kapitel V i bilaget til direktiv 91/493/EØF, og den officielle kontrol, som skal føres i henhold til punkt II i nævnte kapitel V.
- b) Den afgift, der er omhandlet i litra a), fastsættes til 1 ECU og opkræves for hver ton fiskerivarer, der leveres til en virksomhed, som tilvirker og/eller forarbejder sådanne varer, eller som kommer fra et fabriksskib.
- I tilfælde af undersøgelse af et fabriksskib i et tredjeland opkræver medlemsstaterne de reelle udgifter i forbindelse med denne undersøgelse.
- c) På en medlemsstats anmodning ledsaget af den fornødne dokumentation kan der fastsættes en nedsat afgift for de i punkt 1, litra c), omhandlede arter efter proceduren i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.
3. a) Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en indgående undersøgelse på sit område af de i punkt 1, litra a), omhandlede kontroludgifter for en given vare skønner, at opkrævningen af afgifterne i henhold til punkt 1, litra b), ikke vil kunne dække de faktiske omkostninger, kan den indføre en ordning med opkrævning pr. time, der er præsteret for denne vare.
- b) Hvis en medlemsstat efter at have foretaget en indgående undersøgelse på sit område af de i punkt 2, litra a), omhandlede kontroludgifter for en given vare skønner, at opkrævningen af afgifterne i henhold til punkt 2, litra b), i en bestemt virksomhed ikke vil kunne dække de faktiske omkostninger, kan den indføre en ordning med opkrævning pr. time, der er præsteret for de virksomheder, der behandler varen.
- En medlemsstat, der vælger ordningen med afgift pr. præsteret time, skal være i stand til over for Kommissionen at bevise, at de i punkt 1, litra b), og punkt 2, litra b), fastsatte afgifter ikke kan dække de faktiske omkostninger.
4. a) Medlemsstaterne kan nedsætte det i punkt 1 omhandlede afgiftsbeløb, hvis den i punkt 1, litra b), omhandlede kontrol er blevet gjort lettere ved:
- at der er foretaget en klassificering i friskheds- og/eller størrelsesklasser i henhold til forordning (EØF) nr. 103/76 og 104/76, eller som er anerkendt i henhold til nationale regler, og/eller
 - at første salg foregår samlet, f.eks. i en fiskeriauktionshal eller på et engrosmarked.
- Anvendelsen af ovennævnte bestemmelser må under ingen omstændigheder føre til nedsættelser på mere end 55%.
- På en medlemsstats anmodning ledsaget af passende dokumentation, kan der dog træffes afgørelse om en yderligere nedsættelse efter proceduren i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.
- b) Medlemsstaterne kan nedsætte det i punkt 2 omhandlede afgiftsbeløb, hvis
- tilvirkningen eller forarbejdningen foregår på samme sted som forarbejdningen eller første salg, og/eller
 - driftsbetingelserne og de garantier, der ydes ved selvkontrol, gør det muligt at reducere behovet for kontrolpersonale i en given virksomhed.

Anvendelsen af ovennævnte bestemmelser må under ingen omstændigheder føre til nedsættelser på mere end 55 %.

På en medlemsstats anmodning ledsaget af passende dokumentation, kan der dog træffes afgørelse om en yderligere nedsættelse efter proceduren i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.

5. Medlemsstaterne opkræver et beløb, der svarer til de faktiske udgifter, som er nødvendige til kontrol af fiskerivarer på virksomheder, som kun nedkøler, fryser, emballerer eller oplagrer fiskerivarer. Hvis den afgift, der er omhandlet i punkt 1 og 2, dækker alle udgifterne til den kontrol, som skal føres i henhold til kapitel V i bilaget til direktiv 91/493/EØF, opkræver medlemsstaten dog ikke den i nærværende nummer nævnte afgift.
6. a) Den i punkt 2 og 5 omhandlede afgift afholdes af lederen eller ejeren af den virksomhed, der udøver de nævnte aktiviteter, idet disse personer dog har mulighed for at overvælte afgiften for den pågældende aktivitet på den fysiske eller juridiske person, for hvis regning aktiviteterne udøves.
b) Medlemsstaterne kan på fiskerivarer, der skal tilvirkes og/eller forarbejdes yderligere på medlemsstaternes område, opkræve en samlet afgift på én gang og på ét sted.
De medlemsstater, der ønsker at gøre brug af denne mulighed, underretter på forhånd Kommissionen herom.
7. Medlemsstaterne indfører et system, der gør det muligt at kontrollere, om den afgift, der er fastsat i dette kapitel, er blevet betalt af de berørte virksomheder.

Medlemsstaterne sørger navnlig for i henhold til deres nationale bestemmelser, at virksomhederne får skriftlig kvittering eller et andet bevis for individuel eller samlet indbetaling af de afgifter, der er omhandlet i punkt 1, litra a), i dette kapitel, medmindre der er tale om fiskerivarer, der tilvirkes eller forarbejdes på den medlemsstats område, hvor de er blevet landet, for så vidt det samlede afgiftsbeløb betales i forarbejdnings- eller tilvirkningsvirksomheden.

Om nødvendigt kan de fastlægge nærmere gennemførelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF.

De underretter Kommissionen herom.

8. Med forbehold af, at den afgiftsstørrelse, der er fastsat i denne sektion, overholdes, og hvis der kan gives passende begrundelser herfor, kan Finland og Sverige — i betragtning af de strukturundtagelser, de er omfattet af inden for rammerne af den fælles markedsordning og som er fastsat i forordning (EØF) nr. 3759/92 — efter proceduren i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF anvende andre opkrævningsmetoder, indtil den i artikel 3 i direktiv 96/43/EF fastsatte revision er gennemført.

Sektion II

Fiskerivarer henhørende under kapitel II i direktiv 91/493/EØF

1. For fiskerivarer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i direktiv 91/493/EØF, finder bestemmelserne i sektion I, punkt 1, anvendelse.

Endvidere opkræver medlemsstaterne et yderligere beløb til dækning af de kontroludgifter, der er forbundet med denne type fartøj og løsning, med et minimum på 1 ECU pr. losset ton.

2. For andre fiskerivarer end de i punkt 1 omhandlede, dvs. alle fiskerivarer, der skal passere over et grænsekontrolsted, fastsættes den afgift, der er nævnt i artikel 1, i henhold til artikel 5, stk. 1, til et fast minimumsbeløb på 5 ECU/ton, dog mindst 30 ECU pr. parti, idet det faste minimumsbeløb på 5 ECU ved mængder ud over 100 tons dog nedsættes til

— 1,5 ECU for hver ton for fiskerivarer, der ikke er tilberedt bortset fra udtagning af indvolde

— 2,5 ECU for hver ton for andre fiskerivarer.

3. I forbindelse med de afgørelser, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 90/675/EØF, kan det efter samme procedure vedtages, at de beløb, der er fastsat i punkt 2, skal gradueres under hensyn til den trufne beslutning om reduktion af kontrolhyppigheden.

Når disse afgørelser træffes, tager Kommissionen bl.a. hensyn til de garantier, som tredjelandene giver med hensyn til at acceptere principperne om områdeopdeling, ligestilling, gensidighed og andre EF-principper, især når disse tredjelande har indgået en samlet ligestillingsaftale med Fællesskabet vedrørende veterinære garantier (dyresundhed og folkesundhed).

Anvendelsen af denne graduering må under ingen omstændigheder resultere i afgifter på mindre end de beløb, der opkræves i henhold til sektion I, punkt 1, litra b), og punkt 2, litra b), for varer, som landes fra fartøjer, der fører fællesskabsflag.

Opkrævningen af denne afgift berører ikke opkrævningen af den afgift, der er fastsat i kapitel I, punkt 2, litra b), i tilfælde af senere forarbejdning.

Ved anvendelsen af dette kapitel anvender medlemsstaterne på import af varer, der landes fra fartøjer, som fører grønlandsk flag, de i sektion I fastsatte afgifter.

4. Medlemsstaterne kan fravige bestemmelserne i punkt 2 og opkræve højere afgiftsbeløb, dog kun op til niveauet for de faktiske omkostninger.
5. Den i punkt 2 omhandlede afgift betales af importøren — eller af hans toldklarere — og opkræves på det toldsted, hvorunder grænsekontrolstedet hører eller direkte på grænsekontrolstedet.
6. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1999 anvende de i sektion I fastsatte afgifter på import af varer, der landes fra fiskerfartøjer tilhørende blandede selskaber, der er registreret i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser.
-

*Bilag B***AFGIFTER TIL DÆKNING AF DEN KONTROL AF LEVENDE DYR OG PRODUKTER AF ANIMALSK OPRINDELSE, DER ER OMHANDLET I DIREKTIV 96/23/EF**

1. Den i artikel 2 omhandlede afgift fastsættes på følgende måde:
 - a) for levende dyr til slagtning og kød henhørende under bilag A, kapitel I: 1,35 ECU/ton slagtet kød
 - b) for akvakulturprodukter henhørende under bilag A, kapitel III: 0,01 ECU/ton, der er bragt i handelen
 - c) for mælk og mejeriprodukter: 0,02 ECU/1 000 liter uforarbejdet rå mælk
 - d) for ægprodukter, det beløb, der svarer til de faktiske kontrolomkostninger
 - e) for honning: medlemsstaterne kan opkræve et beløb, der svarer til de faktiske undersøgelses- og kontrolomkostninger.
2. Under overholdelse af de i punkt 1 fastsatte beløb kan medlemsstaterne vælge af en følgende ordninger:
 - a) hele den i punkt 1 omhandlede afgift opkræves i en virksomhed, der indgår i produktionskæden:
 - slagteri for den i punkt 1, litra a), omhandlede afgift
 - tilvirknings- og/eller forarbejdningsvirksomhed for den i punkt 1, litra b), omhandlede afgift
 - virksomhed, der indsamler rå mælk, for den i punkt 1, litra c), omhandlede afgift
 - b) den i punkt 1 omhandlede afgift fordeles over hele produktionskæden, herunder opdræt, efter kriterier, som fastsættes af medlemsstaterne.
3. Den i punkt 1 omhandlede afgift afholdes af lederen eller ejeren af den eller de pågældende virksomheder, idet disse dog har mulighed for at overvælte afgiften på den fysiske eller juridiske person, for hvis regning de udøver de pågældende aktiviteter.

Bilag C

AFGIFTER PÅ LEVENDE DYR

KAPITEL I

Levende dyr og animalske produkter, der er omhandlet i direktiv 90/425/EØF

1. For at sikre finansieringen af kontrollen på oprindelsesstedet skal der opkræves en afgift.
2. Afgiftens anvendelsesområde og størrelse, gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse hermed, herunder navnlig bestemmelsen af, hvem der er afgiftspligtig, samt undtagelsestilfælde fastlægges efter proceduren i artikel 8.

KAPITEL II

Levende dyr, der skal importeres, og som henhører under direktiv 91/496/EØF

1. Den afgift, der er omhandlet i artikel 3, fastsættes
 - a) for de i kapitel I i bilag A omhandlede dyrearter til et fast beløb på 5 ECU/ton levende vægt med et minimumsbeløb på 30 ECU pr. sending
 - b) for de andre arter udtrykkes den reelle kontroludgift enten pr. dyr eller pr. importeret ton med et minimum på 30 ECU pr. sending, idet dette minimum ikke finder anvendelse på import af arter, der er omfattet af Kommissionens beslutning 92/432/EØF.

Medlemsstaterne kan dog fravige bestemmelsen og forhøje beløbet op til de faktiske omkostninger.

2. Medlemsstaterne kan med hensyn til import fra et af de lande, der pr. 20. februar 1995 har indledt forhandlinger med Den Europæiske Union med henblik på indgåelse af en samlet ligestillingsaftale angående veterinære garantier (dyrs sundhed og folkesundhed), baseret på princippet om gensidighed, og som har indgået en sådan aftale pr. 31. december 1996, indtil den 30. juni 1997 fastholde nedsatte afgiftsbeløb.

Størrelsen af den afgift, der skal opkræves ved import fra et af de tredjelande, der er omhandlet i første afsnit, vil blive fastsat i den samlede ligestillingsaftale med det pågældende tredjeland under hensyn til følgende principper:

- kontrolhyppigheden
- størrelsen af den afgift, der anvendes af det pågældende tredjeland på import fra Den Europæiske Union
- afskaffelse af andre udgifter, der opkræves af tredjelandet, som f.eks. obligatorisk deponering eller opkrævning af sundhedsgaranti.

3. Den afgift, der omhandles i punkt 1, betales af importøren eller hans toldagent og opkræves på det toldsted, hvorunder grænsekontrolstedet hører, eller direkte på grænsekontrolstedet.
4. På en medlemsstats anmodning, ledsaget af passende dokumentation, kan der efter proceduren i artikel 18 i direktiv 89/662/EØF anvendes en nedsat afgift på varer indført fra visse tredjelande.
5. Medlemsstaterne kan overføre en del af proventet af de afgifter, der er omhandlet i dette kapitel, til en sundhedssolidaritetsfond, der skal styrke veterinærtjenesterne, således at de bedre kan reagere, når der opstår eksotiske sygdomme.